

[Hans Toft.]

tendens, som finder sted inden for den borgerlige straffelov, nemlig en afkriminalisering af en række forhold, der må karakteriseres som værende af mindre betydning.

Den konservative gruppe kan give sin principielle støtte til de tanker, som indeholdes i forslaget til ny militær straffelov. Der er enkelte ting, som vi godt vil se nærmere på under udvalgsarbejdet, men vi stiller os bestemt positivt over for de væsentlige ændringer: at de særlige militære strafarter, kvarterarrest og vagtarrest, afskaffes til fordel for de i den borgerlige straffelov anvendte straffe, bøde og hæfte, at der finder en afkriminalisering sted af en række forhold, samt at der finder en forskydning sted henimod i højere grad at anvende disciplinarmidler i stedet for bøder og mindre frihedsstraffe.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege ministerens bemærkninger i fremsættelsestalen om, at disciplinarmidler mest hensigtsmæssigt kan anvendes i stedet for bødestraffe over for værnepligtigt personel. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får denne praksis. I modsat fald vil indførelsen af bødestraffe i større omfang meget nemt kunne få uheldige følger ved at ramme for tilfældigt og med uensartet styrke, alt efter hvilken økonomisk baggrund den enkelte værnepligtige har.

Om afkriminaliseringen vil jeg i øvrigt sige, at også den konservative gruppe finder en begrænsning af de negativt virkende straffemidler hensigtsmæssig. Det er en nødvendighed for i højere grad at motivere de værnepligtige for uddannelsen og for at engagere dem mere i uddannelsen, men også fordi en udbredt anvendelse af frihedsstraffe går ud over uddannelsen, og fordi et stort antal straffe er med til at skade forsvarets renommé, hvilket igen bevirker, at ungdommen bliver negativt indstillet over for de pligter, som den ellers godt kan se det rigtige i må udføres.

Mens der således synes at være en bred enighed om det foreliggende udkast til militær straffelov, en enighed, som jeg forstår på ministerens fremsættelsestale også omfatter de militære myndigheder, synes der at være en større modstand ikke mindst fra de militære myndigheder mod forslaget til den ny militære retsplejelov.

Må jeg indledningsvis sige om dette lovforslag, at mit parti kan tilslutte sig en udvidelse af området for anvendelse af disciplinarmidler og ligeledes, at disse som følge af ændringerne i den militære straffelov vil få en mere udbredt anvendelse i stedet for de nuværende frihedsstraffe. Vi finder det ligeledes vigtigt, at kompetencen til at pålægge disciplinarmidler fortsat henlægges til de militære chefer, således at disse bevarer et virksomt middel til opretholdelse af disciplinen inden for forsvaret.

Også de foreslåede klageregler finder vi rimelige. Dog vil vi i udvalget gerne have en nærmere drøftelse dels af den foreslåede bestemmelse om, at der kan opnås en vis udsættelse af udståelsen af disciplinarmidlet, dels af sammensætningen af det uvildige ankenævn, som foreslås oprettet.

Kendetegnende for lovforslaget i øvrigt er, at det ligesom forslaget til militær straffelov er søgt tilnærmet de regler, der gælder for det civile samfund. Det ser vi med tilfredshed på. Det gælder ikke mindst bestemmelsen om, at forsvarsministeren efter de nye regler vil få de samme beføjelser, som tilkommer justitsministeren i den borgerlige retspleje, hvilket bl. a. indebærer, at forsvarsministeren kan bestemme, at tiltale skal frafalde.

Regeringens forslag til ny militær retsplejelov indeholder herudover to væsentlige ændringer i forhold til den bestående lovgivning. Det gælder ændringen i den bestående rettergangsordning, hvor afgørelsen i tiltale spørgsmål foreslås henlagt til generalauditøren og auditørerne i modsætning til nu de militære rettergangschefer, og det gælder med hensyn til kompetencen til at fastsætte frihedsstraffe uden dom, som ligeledes foreslås henlagt til auditørerne.

Det konservative folkeparti stiller sig absolut positivt over for ændringer, hvorved der tillægges de juridisk uddannede auditører en større indflydelse på de omhandlede spørgsmål. Dog skal jeg her oplyse, at enkelte af gruppens medlemmer allerede nu ønsker at tage et vist forbehold over for disse ændringer.

Selv om det er oplyst, at den nugældende ordning i det store og hele virker tilfredstillende, må det dog erkendes, at der er tale om væsentlige afvigelser fra de tilsvarende regler i den borgerlige retspleje og den rets-